

עין משפט
גד מצוה

טו:

וּרְחִיצָה בבבלי סיבה. תימה אדצעי מהו זרחי'ה אמאי לא

זעי מהו זסיכה: **טו** **אשאר**. דמיירי התם זסוף מלאכה לא קאי דהא מנודה שרי בזמלאכה אלא אנעילת סנדל סוף

פ"ק דמענית (דף יג.) זנעילת הסנדל ועשיית מלאכה לא קאי דהא מנודה שרי בזמלאכה אלא אנעילת סנדל סוף פ"ק דמענית (טז) מסיק הלכתא אזל אסור זין זחמין זין זנוגן זבל לרחוץ פניו ידיו ורגליו זחמין אסור זנוגן מותר ולסוך אפילו כל שהוא אסור וזתוס' הרז פ"י קשיא ליה מאי שנא זנו' זבל ויהי"כ אסור לרחוץ אפילו אנזעזע דזמשמע זפרק זתרא דיומא (דף עח.) ומזיאיץ לו זמטפחת כו' והא זרתייהו זסיכה נפקי אזילות מואל זסוכי זשמן יום הכפורים מוסוך לא זכתי (דניאל י) וזשס רזז"ס דלפי המסקנא דמסיק זפ"ק דמענית זבלל מותר לרחוץ פניו ידיו ורגליו זנוגן הוא דקין ט' זבל ויהי"כ ותימה אמאי לא מיייתי זסוגין דמענית היא דמטפחת כו' וזשס רזינו תס זשמעתי שהיה אוסר לרחוץ כלל זנו' זבל ויהי"כ חוץ מידיו שחרית דחשיב להו כמו מלוכלכות זטיט וזאזזה הואיל ואינו יכול ליגע זפיו ועיניו * משום זת מלך: **טז** **אשאר**. פ"י לא קאי אנעילת סנדל אלא זרחי'ה וזיל הכא קמדחי ליה * וזיל הכא קמדחי ליה דאעשיית מלאכה לא קאי כדפרישית לעיל ואי"ת ואמאי לא פשיט מרי"א דסוף פרק הזבז (ז"מ דף עז: **ז**) קרע את זגדיו וחלץ מנעליו וי"ל דשמא היה מחמיר על זעמו אי נמי מספקא ליה כי היכי דמספקא לן: **וישמשו** מוטותיהו. זבל הני דלעיל לא מיייתי מזני המדזכר דלא ידעי היאך היו נוהגין אלא הא פשיטא לן שהיו משמשים מנוותיהן שהרי הס היו פרים ורזים וכן גזי שלחו קרזנות דזסמוך זמא יש להוכיח הכי מן הפסוקים: **ויישב** מחוץ למטהו. פ"י זימי ספרו וזימי חלוטו פליגי זזה לעיל (דף יז: **ז**) כי האי גוונא אמרינן אזל אסור להניח תפילין ולא זבל ימי זבלו קאמרינן אלא יוס ראשון זבלדז ושני דלקמן (דף כא.): **ואחריו** טהרתו. פ"י זקונטרס דזטומאלת מת איירי ז' ימים ימי הזאתו יספרו לו איירי זימי ספירו וכמו מילתא אחריתי קמ"ל וזיוס זבל לעזודה זיצא כהן הדיוט עשירית

האיפה וחזאתו כמו חיטוי וקדושתו לעזודה מילי מילי קאמר וקשה אמאי לא מפרש ליה זכהן גדול ויש לומר משום דזכהן הדיוט איירי דכתיב כי אם לאז ולאז ואילו כ"ג לא יטמא לזצוי ולאמו ולא ניחא ליה למימר דאמרינן זקדושין (דף עח:) רישא זכהן גדול וסיפא זכהן הדיוט ועוד דלא הוה קמ"ל מידי זבל כהן הדיוט זיוס חיטווכו אינו כתיב זקרא זפירוש מיהו קשה לן כיון דמילי מילי כתיב אמאי ר"ש אומר זבלו מקריב זומן שראוי לזיאה **ז** וקשה דזפרק תמיד נשחט (פסחים דף זך סב.) וזס דקאמרינן כל הזחזים ערל וטמא משלחין קרזנותיהן ועוד דהכא נמי לא זמשמע דאיירי אלא זמזרזע דאהא דזעי מזרזע מהו זישלח קרזנותיו מיייתי ליה ונראה לי דר"ש לאפוקי מזרזע אתי דרזי יהודה דריש זיוס זבלו זיוס שמתחנן לעזודה ור"ש מוקי לזיוס זבלו דקאי אלדלעיל דאיירי זמזרזע ולא זקריב חזאתו או שאר זעשירית האיפה אלא זזה לומר דמזרזע דאיירי זקרא זשיטהר ויכנס לעזרה דהיינו דאחר ימי ספרו או יקריב חזאתו או שאר קרזנותיו וזתוספות פ"י דערל וטמא משלחין קרזנותיהן **ז** זטומאלת שרץ ולא זטומאה מגופו והקשה על זה מהא דאמרינן זמגילה פ"ק (דף ט.) מוזזו ולא מנגעו זמשמע דאס יטהר מוזזו זיצא קרזן אע"פ שהוא מזרזע וכמו כן קשה למאי דפרישית ותירץ דלא איירי התם לענין קרזן אלא שהיה טהור מדין משכז ומושז דחמירא הוה טפי זמזמזרזע וז"ע זפרק כל הזחזים שנתערבו (זחזים עד: וזס) וזפרק כל הגז (געיין דף זח: וזס) **ז** מפורש קלת דיני סמיכה שזריץ זעלים ואס כן איץ טמא זיציב קרזנותיו **ז** ועי' מוס' זימות קד: ד"ה דלמך: זמזשין מוטותיהן. ודלמא שאני מנודה לשמים זקיל, והא אמרת מנודה לשמים חמור הוא. ספוקי מספקא ליה, קאי הכא מדחי ליה אויל הכא מדחי ליה. מצורע מהו בזשמיש המטה, ולא איפשיטא **ז** בהדיא. אבל

ואלו מגלחין פרק שלישי מועד קמן

דמוס דיוקני. זבלס אלהים עשה את האדם (זכרזשית ט): **זכשאמרו**. חכמים גזי עזרו אלו ולא נענו (מענית דף יג.) אסור בזמלאכה וכו' וכן אתה מוזא זמנודה: **מאי לאו אכולהו**. קאמר דמנודה אסור: **לא אשאר**. דקמני **ז** אעטיפת הראש דלמרי' התם (דף יד: **ז**) זמענית זכזר זמעטפין ויוזזין זמנודין: **ורחי'ה זכלל סיכה**. דכתיב וזבל כמים זקרכו וזשמן זעלמזותיו (תהלים טז): **זשאמרו אסור זרחי'ה**. זמענית זכזר: **אכולהו**. ארחי'ה נמי דמנודה אסור: **לא אשאר**. קאמר דמנודה אית ליה דין דהני דמעניות זכזר: **זשאמרו אסור זנעילת הסנדל**. זמענית זכזר: **ויצא אויה**. לחכר אזילות: **מנודין היו**. למקום: **ספיקא הוא**. אי קיל אי חמיר: **זיל הכא ומדחי**. דלקולא **ז** אזלי זדהיי'ה לפיך **זקריא'ס זלמים זומא שואל שלס**. דזעמו שדעמו מיושזת עליו: **יספרו לו**. לעיל מייניה כתיב ואל מת אדם לא יצא לטמא וזכהן משעתי ואחרי'ה טהרהו דהיינו מפרשימו מן המת זשזיפרי'ס מן המת מונין זזעזת ימי הזאתו זזעזת ימים אחרים יספרו לו מדאפקיה רחמנא זשנון ספירה ולא נקט הזאה זשענין זזעזת ימי ספירו אס זלזערע: **וזיוס זלאז זזיוס עטרסו**. כתיב זכהן גדול: **ז**

ז **זכשאמרו אסור זנעילת הסנדל** * **לא אמרו אלא בעיר אבל בדרך מותר** * הא כיצד יצא לדרך נועל זכנס לעיר חולץ וכן אתה מוצא במנודה ובאבל מאי לאו אכולהו לא אשאר * מצורע מהו בנעילת הסנדל תיקו **ז** * אבל אסור בתשמיש המטה דכתיב **ז** וינחם דוד את בת שבע אשתו ויבא אליה מכלל דמעיקרא אסור מנודה מהו בתשמיש המטה אמר רב יוסף ת"ש כל אותן שנים שהיו ישראל במדבר מנודין היו ושימשו מוטותיהן א"ל אביי ודלמא מנודה לשמים שאני דקיל קיל והא אמרת חמיר ספוקי מספקא ליה זיל הכא קמדחי ליה וזיל הכא קמדחי ליה **ז** מצורע מהו בתשמיש המטה ת"ש דתניא **ז** וישב מחוץ לאהלו שיהא כמנודה **ז** וכאבל **ז** ואסור בתשמיש המטה ואין אהלו אלא אשתו שנא' **ז** כך אמור להם שובו לכם לאהליכם שמע מינה וניפשוט נמי למנודה אמר רב הונא בריה דרב פנחס משמיה דרב יוסף מי קתני שאסור שיהא כמנודה וכאבל במילי אחרנייתא ואסור נמי בתשמיש המטה **ז** אבל אינו משלח קרזנותיו דתניא **ז** ר"ש אומר שלמים בזמן שהוא שלם ולא בזמן שהוא אונן **ז** מנודה מהו שישלח קרזנותיו אמר רב יוסף ת"ש כל אותן שנים שהיו ישראל במדבר מנודין היו ושלחו קרזנותיהן א"ל אביי ודלמא מנודה לשמים שאני דקיל קיל והאמרת חמיר ספוקי מספקא ליה ומדחי ליה מצורע מהו שישלח קרזנותיו **ז** ת"ש דתניא **ז** ואחרי טהרתו אחר פרישתו מן המת שבעת ימים יספרו לו אלו **ז** ימי ספירו **ז** וביום באו אל הקודש אל החצר הפנימית לשרת בקודש יקריב חזאתו **ז**

אמר רב יוסף תא שמע **ז** זכשאמרו אסור בנעילת הסנדל **ז** לא אמרו אלא בעיר אבל בדרך מותר * הא כיצד יצא לדרך נועל זכנס לעיר חולץ וכן אתה מוצא במנודה ובאבל מאי לאו אכולהו לא אשאר * מצורע מהו בנעילת הסנדל תיקו **ז** * אבל אסור בתשמיש המטה דכתיב **ז** וינחם דוד את בת שבע אשתו ויבא אליה מכלל דמעיקרא אסור מנודה מהו בתשמיש המטה אמר רב יוסף ת"ש כל אותן שנים שהיו ישראל במדבר מנודין היו ושימשו מוטותיהן א"ל אביי ודלמא מנודה לשמים שאני דקיל קיל והא אמרת חמיר ספוקי מספקא ליה זיל הכא קמדחי ליה וזיל הכא קמדחי ליה **ז** מצורע מהו בתשמיש המטה ת"ש דתניא **ז** וישב מחוץ לאהלו שיהא כמנודה **ז** וכאבל **ז** ואסור בתשמיש המטה ואין אהלו אלא אשתו שנא' **ז** כך אמור להם שובו לכם לאהליכם שמע מינה וניפשוט נמי למנודה אמר רב הונא בריה דרב פנחס משמיה דרב יוסף מי קתני שאסור שיהא כמנודה וכאבל במילי אחרנייתא ואסור נמי בתשמיש המטה **ז** אבל אינו משלח קרזנותיו דתניא **ז** ר"ש אומר שלמים בזמן שהוא שלם ולא בזמן שהוא אונן **ז** מנודה מהו שישלח קרזנותיו אמר רב יוסף ת"ש כל אותן שנים שהיו ישראל במדבר מנודין היו ושלחו קרזנותיהן א"ל אביי ודלמא מנודה לשמים שאני דקיל קיל והאמרת חמיר ספוקי מספקא ליה ומדחי ליה מצורע מהו שישלח קרזנותיו **ז** ת"ש דתניא **ז** ואחרי טהרתו אחר פרישתו מן המת שבעת ימים יספרו לו אלו **ז** ימי ספירו **ז** וביום באו אל הקודש אל החצר הפנימית לשרת בקודש יקריב חזאתו **ז**

האיפה וחזאתו כמו חיטוי וקדושתו לעזודה מילי מילי קאמר וקשה אמאי לא מפרש ליה זכהן גדול ויש לומר משום דזכהן הדיוט איירי דכתיב כי אם לאז ולאז ואילו כ"ג לא יטמא לזצוי ולאמו ולא ניחא ליה למימר דאמרינן זקדושין (דף עח:) רישא זכהן גדול וסיפא זכהן הדיוט ועוד דלא הוה קמ"ל מידי זבל כהן הדיוט זיוס חיטווכו אינו כתיב זקרא זפירוש מיהו קשה לן כיון דמילי מילי כתיב אמאי ר"ש אומר זבלו מקריב זומן שראוי לזיאה **ז** וקשה דזפרק תמיד נשחט (פסחים דף זך סב.) וזס דקאמרינן כל הזחזים ערל וטמא משלחין קרזנותיהן ועוד דהכא נמי לא זמשמע דאיירי אלא זמזרזע דאהא דזעי מזרזע מהו זישלח קרזנותיו מיייתי ליה ונראה לי דר"ש לאפוקי מזרזע אתי דרזי יהודה דריש זיוס זבלו זיוס שמתחנן לעזודה ור"ש מוקי לזיוס זבלו דקאי אלדלעיל דאיירי זמזרזע ולא זקריב חזאתו או שאר זעשירית האיפה אלא זזה לומר דמזרזע דאיירי זקרא זשיטהר ויכנס לעזרה דהיינו דאחר ימי ספרו או יקריב חזאתו או שאר קרזנותיו וזתוספות פ"י דערל וטמא משלחין קרזנותיהן **ז** זטומאלת שרץ ולא זטומאה מגופו והקשה על זה מהא דאמרינן זמגילה פ"ק (דף ט.) מוזזו ולא מנגעו זמשמע דאס יטהר מוזזו זיצא קרזן אע"פ שהוא מזרזע וכמו כן קשה למאי דפרישית ותירץ דלא איירי התם לענין קרזן אלא שהיה טהור מדין משכז ומושז דחמירא הוה טפי זמזמזרזע וז"ע זפרק כל הזחזים שנתערבו (זחזים עד: וזס) וזפרק כל הגז (געיין דף זח: וזס) **ז** מפורש קלת דיני סמיכה שזריץ זעלים ואס כן איץ טמא זיציב קרזנותיו **ז** ועי' מוס' זימות קד: ד"ה דלמך: **זמזשין** מוטותיהן. ודלמא שאני מנודה לשמים דקיל, והא אמרת מנודה לשמים חמור הוא. ספוקי מספקא ליה, קאי הכא מדחי ליה אויל הכא מדחי ליה. מצורע מהו בזשמיש המטה, ולא איפשיטא **ז** בהדיא. אבל

מטותיהן. ודלמא שאני מנודה לשמים דקיל, והא אמרת מנודה לשמים חמור הוא. ספוקי מספקא ליה, קאי הכא מדחי ליה אויל הכא מדחי ליה. מצורע מהו בזשמיש המטה, ולא איפשיטא **ז** בהדיא. אבל

מסורת הש"ס

(א) מענית יג, (ב) זס [פסחים ד: ז], (ג) [לקמן כ:], (ד) מוספתא דמענית פ"א, (ה) [לקמן כא:], (ו) [געי' ז], (ז) [זחזים זט: ז], (ח) [געי' זכרזש' ס"ס זלא], (ט) זיוס מיטוכו כתיב זכהן הדיוט זכ"ל כפי הסוגיא ופי' הזוספות, (י) [ועי' מוספות ד"ה וקרע וזתי' זגה: ז] ד"ה הקשה ה"ר זכרזשי'ה, (י) [זחזיגיה טז: ז]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ז"ה לא זשאילא דקמני התם אעטיפת הראש: (ב) תוס' ד"ה ואחרי כו' זומן שזאוי לזיאה דזפ' תמיד נשחט כו' זכ"ל וזיבת וקשה למקן: (ג) בא"ד וזתוס' פ"י כו' משלחין קרזנותיהן איירי זטומאלת שרץ:

גליון הש"ס

גמ' הא כיצד יצא לדרך. עי' לקמן דף ז' ע"א מוס' ד"ה אס יכז: תוס' ד"ה לא אשאר דמיירי בו זשזשם בת מלך. ע' זנת דף קט ע"א: ד"ה לא אשאר פ"י לא קאי בו וזיל הכא קמדחי. וכן כתבו כל הפוסקים וזמיה לי לפי ההלכה זמענית דף יג ע"א דמענית זכזר מותר זרחי'ת כל גופו זנוגן אס כן על זכקן הך זייתמא מיירי זכרחי'ת חמין וממילא וכן אתה מוזא זמנודה וזבלל לא קאי על רחי'ה דהא זבלל אפילו אנזעזע אסור בתשין וכמזולר זס להידי דקאי אשאר'ה ואי"כ מוכח דקאי אנעילת סנדל ונפשט דמנודה אסור זנעילת סנדל ועי' **ז**:

הגהות הגר"א

[א] גמ' כמנודה זימיו וכבלל כו' פ"ז:

ריבנו חננאל

מנודים ומצורעים מהו, תיקו. אבל אסור בעשיית מלאכה. שנאמר והפכתי חזיכם לאבל, מה חג אסור בעשיית מלאכה אף אבל אסור. מצורע תיקו, אבל מנודה מותר במלאכה. אבל אסור בנעילת הסנדל. מדכתיב ביחזקאל, ועליך תשין ברגליך. מכלל דבולי עלמא אסרי. כשאמרו אסור בנעילת הסנדל, לא אמרו אלא בעיר אבל בדרך מותר, יצא לדרך נועל, זכנס לעיר חולץ. וכן המנודה. מצורע תיקו. אבל אסור בתשמיש המטה. שנאמר וינחם דוד את בת שבע אשתו ויבא אליה, מכלל דמעיקרא אסור. מנודה מהו, ת"ש כל השנים שהיו ישראל במדבר היו כמנודין, והיו

^[א] [געי' ז] וזאוי וזאוישטאלן